

Vergaderjaar 1988–1989

19 890

Wijziging van de Wet op de Raad van State ter aanpassing aan de Grondwet

Nr. 14

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 19 oktober 1988

Tijdens de mondelinge behandeling van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet op de Raad van State ter aanpassing aan de Grondwet (19 890) op woensdag 14 september jl., heb ik gevraagd de behandeling van dit wetsvoorstel te schorsen, teneinde nader overleg met de ministerraad te voeren over een drietal amendementen.

De eerste twee amendementen van de leden Stoffelen en Kohnstamm (nr. 10) en het lid Schutte (nr. 9) strekken ertoe beide kamers der Staten-Generaal de bevoegdheid te geven tijdens de behandeling van een wetsvoorstel van de regering daarover advies te vragen aan de Raad van State. Het derde amendement van het lid Wiebenga (nr. 12) behelst het voorstel de verplichting van de regering om de Raad van State te horen vóór de bekrachtiging van een door beide kamers aanvaard initiatiefvoorstel, te wijzigen in een bevoegdheid.

Na nader beraad deel ik u mee dat ik overwegende bezwaren behoud tegen de beide eerstgenoemde amendementen (nrs. 9 en 10). Naar mijn mening trekt het wetsvoorstel duidelijke lijnen met betrekking tot de onderscheiden verantwoordelijkheden in het wetgevingsproces. Voorop staat daarbij dat bij de initiatiefnemers de primaire verantwoordelijkheid berust voor het goede verloop van het door hem in gang gezette wetgevingsproces. Dat impliceert dat het de initiatiefnemer dient te zijn, die bij gerezen onduidelijkheden bepaalt of en wanneer advies van de Raad van State gevraagd wordt om vervolgens te beoordelen of hij in dat advies aanleiding ziet zijn voorstel te wijzigen of in te trekken.

Dat de regering daarnaast een algemene bevoegdheid bezit om de Raad van State nader advies te vragen, eventueel ook over initiatiefvoorstellen, doet mijns inziens aan dit beginsel niet af. Daarbij wil ik u toezeggen dat de regering tijdens de behandeling van initiatiefvoorstellen – tenzij de kamer de regering daarom zou vragen in de periode dat dit wetsvoorstel nog niet tot wet is verheven – over dergelijke voorstellen geen advies zal vragen aan de Raad van State.

Wat betreft het amendement van het lid Wiebenga (nr. 12) over het facultatief maken van zgn. «tweede advisering» bij initiatiefvoorstellen,

blijf ik van mening dat daarmee het risico wordt geschapen van een ongewenste discussie over de motieven van de regering om in een concreet geval advies te vragen over een door de Staten-Generaal aanvaard initiatiefvoorstel. Ik ben echter bereid het oordeel over dit amendement aan de kamer over te laten.

Met deze nadere standpuntbepaling zijn voor mij de redenen vervallen waarom ik u om schorsing van de behandeling van het wetsvoorstel heb verzocht.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk